עשרת הדברות and the קריאת שמע Lesson 38-The Relationship Between

Source 1

אֲחֵלִים וְהִשְּׁתַחַוִיתֶם לָחֵם: וְהָרָהֹ יִפִּיִּקְ מִּשְׁרִיִּהְוֹּהְ בָּבֶּים וְהָאָרִיִם וְהָאָרִיּהְ כָּטָּיִלְ מִּשְׁרִיִּהְ בָּבֶּים וְהָאָרִיּהְ בָּבֶּים וְהָאָרִיּהְ בָּבֶּים וְהָאָרִיּיְה בָּבָּים וְהָאָרִיּיְה בָּבִּירְ בְּבִּירְ בַּבְּרָיְה בַּעִל הָאָרִיּ בְּבִּירְ בְּבִּירְ בָּבְּרְ בְּבִירְ בְּבִּירְ בְּבִּירְ בְּבִירְ בְּבִּירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִי בְּיִשְׁבְיִיְהְ וְבְּבֶּיְהְ בְּבִירְ וְבְּבְּרְבְּ בְּבִירְ בְּבִי בְּיִים בְּשִׁבְּיוְהְ בְּבִירְ וְבְּבְּרְבְּיִם בְּיִבְיְ וְמִינִיכֶם וִימִי בְּנְבְיְ בְּבְירְ בְּבִי בְּרְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבְּי בְּבִירְ בְּבִירְ וְבְּבִּיְ בְּבִירְ בְּבְייִ בְּיִבְיְ בְּבְיִים בְּיִבְיְרְ בְּבִירְ בְּבִירְ בְּבְייִים וְיִבְיִי בְּבְיִיְ בְּיִבְיְ בְּבְייִם בְּיִבְיִיְ בְּבְיִים בְּבִּירְ בְּבְיים בְּבִּירְ בְּבְי בְּבְייִם בְּיִבְיִים וְיִבְייִ בְּיִבְיְ בְּבְייִם בְּיִבְייִם וְבִּיִי בְּבְּיִבְיְ בְּבְייִם בְּיבְּיִים בְּיבְרְ בְּבְיים בְּיבְּיְבְיים בְּיבְּיבְרְ בְּבְים בְּבְּיִבְיים בְּיבְּיבְרְ בְּבְיים בְּיבְּבְייְ בְּיִבְיים וְיבִיי בְּבְּיבְיְם בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְיְם בְּבְּבְיבְיְם בְּבְּיבְיְם בְּיבְּבְיים בְּבִּיבְיהְ בְּבְיים בְּבְּיבְרְ בְּבְיים בְּבְּיבְיְם בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְּבְיים בְּיבְיבְיוֹ בְיִיבְים בְּבְיבְיבְּיוֹם בְּיבְיבְיים בְּיבְבְּיבְים בְּבְּבְיבְיְם בְּיבְּים בְּיבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְּיבְיבְים בְּבְּיבְים בְּבְּבְיבְיבְּים בְּיבְיבִיים בְּיבִיים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבִיים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְ בְּבְיבְים בְּבְּיבְים בְּבְּבְיבְיבְם בְּבְּיבְים בְּבְיבְיבְּבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיים בְּיבְים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּבִיים בְּבְיבְיבְים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּבְּיבְייִים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּיבְיבְיים בְּבְיבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיבְיים בְּבְיבְיבְיים בְּבְיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּבְיבְים בְּבְיבְיים בְּבְבְיים בְּבְיבְיים בְּיבְיים בְּבְיים בְּבְיבְיבְיים בְּבְיבְיים ב

וְיִּאְכֶּיֶר יְהוְיָה אֶל־משָׁה לֵאִמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרְאֵל וֹאַמֶרת אַלהם ועשוּ להם ציצרת על־בּנְפִי

שְּׁכֵּלְּכָּ יִשְּׂרָאֵל יְהֹוֶה אֱלֹהֵינוּ פּיכּי ס׳ יְהֹוֶה אֶּקְהַינּ פּכּי ס׳ יְהֹוֶה אֶּקְהַינּ פּכּי ס׳ יְהֹוֶה אֶּקְהַיִּנּ פּכּי ס׳ יְהֹוֶה אֶּקְרַ יִּהֹי סִי פּבּוֹר שׁם כְּבוֹר מַלְּכִים פּיפּי כִּיוֹן לְשִׂיְכָם נָעֶד : ש"כ י פּיוֹן לפּפּיִים כּיוֹ מּכּיוֹם פּבּוֹר מִינִּי כְּעַלְּהָ בָּיִבְּרְ וְשִׁנְּיְתָם בְּבָּרְ בְּבְּרָקְבְּרְ וְשִׁנְּיְתָם דְבָּנִיְהְ וְבְּבְרְקְבְּרְ וְבְּיִרְהְ וְבְּבְרְקְבְּרְ וְבְּיִנְיִם הְאֵבֶּיְה וְשְׁנַנְתָּם רְבָנִיף וְדְבַּרְהְ אֲשֶׁר בְּבֶּיִרְ הְצִיּוֹךְ וְרָיִוֹּ בְּבְּרְ וְבְּקוֹנְמֶךְ וִיְבְיִרְ וְבְּיִיְרְ וְבְּיִיְבְּיִ הְיִוֹיִ בְּיִיְרְ וְבְּיִיְרְ וְבְיִיִּיְרְ וְבְּיִיִּרְ וְבְּיִיְרְ וְבְּיִיִּרְ וְבְּבְּרְ וְבְּבְּרְהְ וְבְיִיִּרְ וְבְּיִיְרְ וְבְיִיִּרְ וְבְּבְּרְבְּיִים בְּאֵבֶיִי וְבְיִיִּרְ וְבְּבְּרְבְּיִם בְּבְּיִים בְּבֵּיִייְרְ וְבְּיִרְיְבְּרְ וְבְיִיִּרְהְ וְבְיִיִּרְ וְבְיִיִּרְ וְבְּיִיְרְ וְבְּיִיְרְ וְבְּיִבְּיִם בְּבְּיִיְרְ וְבְיִיןּ וְבְיִיןּ וְבְיִיוֹ בְּיִבְיִיְרְ וְבְיִיִרְ וְבְיִיִּרְ וְבְיִיִּרְ וְבְיִיִרְ וְבְיִיוֹיִיְרְ וְבִייִיְרְ וְבְיִיוֹיִייְ בְּיִיִרְ וְבְיִיוֹיִיךְ וְבִייִין בְּיִיוֹיִים וְצִייִיךְ וְבִייִין בְּשְׁבְבְּיִם בְּבְּיִים בְּבְּיִייְם וְבְיִיוֹיִיךְ וְבְיוֹיִין בְּיִיוֹיִים בְּבִייִיְ בְּבִייִיְ בְּיִייִרְ בְּשְׁבְבְּיִים וְבִייִיךְ בְּשִׁבְּבִיּיִיךְ בְּיִיוֹיִייִיךְ בְּיִייִירְ בְּשְׁבְּבִיוֹיִייִיְיִיְם בְּבְּיִייִיְם בְּיִיִּיִיְ בְּיִייִיְ בְּיִיִיְם בְּיִיִיִרְ בְּיִייִייְ בְּיִיִיִיְם בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִיִיִּיְ בְּיִיוֹם בְּיִיִיִיִּיִים בְּיִיִיְם בְּיִייִים בְּיִייִּיְם בְּיִייִיְם בְּיִייִים בְּיִייִיּיִים בְּיוֹים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִיְיִיּיִים בְּיִיוֹבוּים בּיוּים בְּיִייִים בְּיִיוּבְייִים בְּיוּבְייִייִים בְּיוּים בְּיוּבְיּים בְּיוּבְיים בְּיוּבְייִים בְּיוּבְיּים בְּיוּבְייִים בְּיוּבְיוּבְיים בְּיוּבְיּים בְּיוּבְיּים בְּיִייִים בְּיִיבְּים בְּבְּיוּבְיּים בְּיוּבְיּים בְּיִיםּים בְּיוּבְיים בְּיוּבְיּים בְּיִים בְּיִיםּיוּים בְּיִיבְיים בְּיִייִיםּים בּיוּבְיים בְּיוּב

הפפיר וּלְתַבְּתָם עַל־מְזְוֹת בֵּיֶתְהְ וּבְשְׁעְרִיךְ: אָתְכֶם הַיִּוֹם רְאֲהֵבֶּה אֶת־יִהוֹה אֶלהֵיכֶם וּלְעָבְרוֹ בְּלָל־רְבַבְּכֶבֵם וּבְלָר־־בַּפְשְׁכֶם : וְנָתַתְּי מְשַׁרַאַ וְדְעָבְרוֹ בְּעָתְוֹ יוֹנֶתְה וּמַלְקוֹשׁ מֹּ פּניינ וְאָחֲפַפְּתְּ וְאָבַרְתְּ יִמְשַׁרְאַרִּצְּכֶּם וְיִצְהָּרֶךְ : וְנָתְתִּי עַשֶּׁב בְּשְּׁרְךְ רְבְהֶּמְתֶּךְ וְאָבַרְתָּ וְשְׁבְעְתִּ וְיִצְהָּרֶךְ : וְנָתְתִּי עַשֶּׁב בְּשְּׁרְךְ רְבְהֶּמְתֶּךְ וְאָבַרְתָּ וְשְׁבַּעְתִּ הְשָׁמֵרָוֹ לָכֶם פָּן־יִפְּתָּה רְבֵבְּכֶבֶם וְסַרְתֶּם וַעְבַרְתָּם אֱלֹהִים הְשָׁמֵרָוֹ לָכֶם פָּן־יִפְתָּה רְבֵבְּכֶבֶם וְסַרְתֶּם וַעְבַרְתָּם אֵלהִים

Source 2

Nash Papyrus

ליצונה שכין מתהיף נאתוניאי נה יפלשוו ניראתצינין יאת אן היא אין ד עמולך יושתעון ליפתרצחלי טר כוער ששיאליו תחףור מיהמשפוים אשר צנוד משוראו

[... אנכי יןהוה אלהיך אשר [הוצא]תיך מארץ מ[צרים] [לוא יהיה ל]ך אלהים אחרים [על פ]ני לוא תעשה [לך פסל] [וכל תמונה] אשר בשמים ממעל ואשר בארץ [מתחת] [ואשר במיןם מתחת לארץ לוא תשתחוה להם [ולוא] [תעבדם כין אנכי יהוה אלהיך אל קנוא פק[ד עון]

ואבות על בניןם על שלשים ועל רבעים לשנאי וועשהן [חסד לאלפים] לאהבי ולשמרי מצותי לוא תןשא את] ןשם יהוה אןלהיך לשוא כי לוא ינקה יהוה ןאת אשרן וישא את שומה לשוא זכור את יום השבת ולקדשון [ששת ימי]ם תעבוד ועשית כל מלאכתך וביום השביעי] [שבת ליהוה] אלהיך לוא תעשה בה כל מלאכה [אתה] [ובנך ובתך] עבדך ואמתך שורך וחמרך וכל בןחמתך [וגרך אשר] בשעריך כי ששת ימים עשה י[הוה] ןאת השמיןם ואת הארץ את הים ואת כל אןשר בםן וינח (ביום) השביעי עלכן ברך יהוה את (יום) השביעי ויקדשיו כבד את אביך ואת אמוך למעזן ייטב לך ולמען יאריכון ימיך על האדמה (אשר) יהוה אלהיך נתן לך לוא תאנף לוא תרצח לוןאן [תג]נב לוא תועונה ברעך עד שוא לוא תחמוד ואת] אשת רעך לווא תתואוה את בויות רעך שדוהו ועבדון ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך [Blank] [ואלה החק]ים והמשפטים אשר צוה משה את [בני] ןישראלן במדבר בצאתם מארץ מצרים שמןען וישראול יהוה אלהינו יהוה אחד הוא ואוהבתו ןאת יהוה אולוהיך בכול לובבך....ן

Source 3

מסכת תמיד פרק ה'–משנה א'– אמר להם הממונה. ברכו ברכה אחת. והן ברכו. קראו עשרת הדברים. שמע. והיה אם שמוע. ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות. אמת ויציב. ועבודה. וברכת כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.

Translation: The Chief Kohen said to the other Kohanim: Recite one Bracha; and they recited one Bracha; Recite the Ten Commandments; Shema; V'Haya Im Shamoah; Va'Yomer; Bless the people with three Brachot: Emes V'Yatziv; Avodah (Ritzai); Birchat Kohanim. On Shabbat, they added one more Bracha in honor of the Mishmar (group of Kohanim) that was about to complete its tour of duty.

Source 4

מסכת ברכות דף יב' עמ' א'–וקורין עשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר אמת ויציב ועבודה וברכת כהנים. א"ר יהודה אמר שמואל אף בגבולין בקשו לקרות כן אלא שכבר במלום מפני תרעומת המינין.

Translation: Rav Yehudah said in the name of Shmuel: Even outside of the Beit Hamikdash they wanted to recite the Ten Commandments as part of the morning service but the practice had already been discontinued because of the spread of Christianity.

Source 5

רש"י מסכת ברכות דף יב' עמ' א'–מפני תרעומת המינין – שלא יאמרו לעמי הארץ: אין שאר תורה אמת, ותדעו שאין קורין אלא מה שאמר הקדוש – ברוך – הוא ושמעו מפיו בסיני.

המינין – עכו"ם /השממת הצנזורה/: תלמידי ישו.

Translation: Because of the insinuations of the apostates-That they will not say to the ignorant ones: the remainder of the Torah is not authentic and that we recite in our prayers the only part of the Torah that is authentic and that was heard directly from G-d at Mount Sinai.

Minim-Non-Jews [what the censors substituted]. The followers of Jesus [what Rashi originally wrote].

Source 6

תלמוד ירושלמי מסכת ברכות דף מ' עמ' א'-מפני מה קורין שתי פרשיות (שמע ישראל והיה אם שמוע) הללו בכל יום? רבי לוי ורבי סימון. רבי סימון אמר מפני שכתוב בהן שכיבה וקימה. רבי לוי אמר מפני שעשרת הדברות כלולין בהן: אנכי ה' אלקיך- שמע ישראל ה' אלקינו-; לא יהיה לך אלהים אחרים על פני- ה' אחד. לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא-ואהבת את ה' אלהיך. מאן דרחים מלכא לא משתבע בשמיה ומשקר. זכור את יום השבת לקדשו-למען תזכרו. רבי אומר זו מצות שבת שהיא שקולה כנגד כל מצותיה של תורה דכתיב ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות וחוקים ותורה צוית וגו' להודיעך שהיא שקולה כנגד כל מצותיה של תורה. כבד את אביך ואת אמך-למען ירבו ימיכם וימי בניכם. לא תרצה-ואבדתם מהרה, מאן דקמיל מתקמיל. לא תנאף-לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי

עיניכם; א"ר לוי ליבא ועינא תרין סרסורין דחמאה דכתיב תנה (דף מ' עמ' ב') בני לבך לי
ועיניך דרכי תצרנה; אמר הקב"ה אי יהבת לי לבך ועיניך אנא ידע דאת לי. לא תגנוב
-ואספת דגנך; ולא דגנו של חבירך. לא תענה ברעך עד שקר-אני ה' אלקיכם, וכתיב
וה' אלקים אמת. מהו אמת? אמר רבי אבון שהוא אלקים חיים ומלך עולם. אמר רבי לוי:
אמר הקב"ה אם העדת לחבירך עדות שקר, מעלה אני עליך כאלו העדת עלי שלא בראתי
שמים וארץ. לא תחמוד בית רעך-וכתבתם על מזוזות ביתך; ביתך ולא בית חבירך.

Why do we read these two sections of the Torah (Shema and V'Haya Im Shamoah) every day? Rav Levi and Rav Simon. Rav Simon says: because it is written within these sections of the Torah: when you rise and when you lay down. Rav Levi says: Because the Ten Commandments can be found within them, Anochi Hashem Elokecha-Shema Yisroel Hashem Elokeinu; . . . Lo Tisa . . . V'Ahavta Et Hashem Elokecha; One who loves his King will not swear in the name of his King and lie. Zachor Et Yom Hashabbat . . .L.Ma'an Tizkiroo. Rebbi said: this is the Mitzvah of Shabbat that carries as much weight as all the Mitzvoth of the Torah combined as it is written: V'Et Shabbat Kodshecha HoDaata Lehem OO'Mitzvot V'Chukim V'Torot Tziviti etc. to teach you that the Mitzvah of Shabbat carries as much weight as all the other Mitzvoth in the Torah combined. Ka'Baid Et Avicha . . . Lo Torzach-V'Avaditem Mihaira; one who kills is killed. Lo Tinaf-Lo SaSooroo Acharei Libchem V'Acharei Eineichem; Rabbi Levi said: the heart and the eyes are two agents of sin as it is written earlier in this Masechta: My son, your heart and your eyes are agents that you must control; the Ribbono Shel Olam said: if I have the attention of your heart and your eyes, I will know that you are My follower. Lo Tignov-V'Asafta Digancha; your crops and not your friends crops. Lo S'Aneh B'Rayacha Eid Shoker Ani Hashem Elokeichem and it is written: V'Hashem Elokim Emes. What is Emes? Rabi Avon said: That Hashem is a living G-d and an eternal G-d. Rabbi Levi said: G-d said: If you testify falsely against your friend, I will treat you as if you testify falsely against G-d that G-d did not create heaven and Earth. Lo Sachmod Beit Rayecha-V'Chasavtom Ul Mizuzot Baitecha; your house and not your friend's house.

Source 7

מור אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א–ומוב לו' פרשת העקידה ופרשת המן ועשרת הדברות ופרשת הקרבנות.

Translation: It is a worthy practice to recite each day the section of the Torah describing the Akeida, the section of the Torah describing the granting of the Mohn, the section of the Torah describing the Ten Commandments and the section of the Torah describing the sacrifices.

Source 8

בית יוסף אורח חיים סימן א-ומוב לומר פרשת העקדה ופרשת המן ועשרת הדברות. תגן בפרק ה' ממסכת תמיד (לב:) אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת והם ברכו וקראו עשרת הדברים ואף על גב דאמרינן בסוף פרק קמא דברכות (יב.) שבמלום מפני תרעומת המינים ופירש רש"י שלא יאמרו לעמי הארץ אין שאר תורה אמת ותדעו שאין קורין אלא מה שאמר הקדוש ברוך הוא ושמעו מפיו בסיני. איכא למימר דהיינו דוקא בצבור אבל ביחיד דליכא משום תרעומת המינים מוב לאמרם שעל ידי כן יזכור מעמד הר סיני בכל יום ותתחזק אמונתו בזה.

Translation: It is a worthy practice to recite each day the section of the Torah describing the Akeida, the section of the Torah describing the granting of the Mohn and the section of the Torah describing the Ten Commandments. We learned in the fifth chapter of Maseches Tamid (32b) that the appointed Kohain would announce to the other Kohanim that they should recite one Bracha. They responded by reciting the Bracha. They then said the Ten Commandments. This practice was later discontinued as we learn at the end of the first chapter of Maseches Brachos (12a) that the practice of reciting the Ten Commandments as part of the prayer service was stopped out of concern for the apostates. Rashi explains that the apostates were those who were ignorant who might say that the remainder of the Torah is not true because it was not heard from the mouth of G-d at Mount Sinai. That Gemara should be understood as restricting the recital of the Ten Commandments as part of the communal prayer but that an individual is permitted to say them since their recital will not be heard by others who may misinterpret what the person is doing. I recommend reciting the Ten Commandments each day because their recital reminds you of our encounter with G-d at Mount Sinai. Such a reminder can only strengthen your belief in the validity of the Torah.

Source 9

שולחן ערוך אורח חיים הלכות הנהגת אדם בבקר סימן א סעיף ה-טוב לומר פ' העקדה (ניקרא ב, א – ז) ומנחה (ויקרא ב, א – ז) ומנחה (ויקרא ב, א – ז) ומנחה (ויקרא ב, א – יג) ושלמים (ויקרא ג, א – יז) וחטאת (ויקרא ד, א) ואשם. הגה: ודוקא ביחיד מותר לומר עשרת הדברות בכל יום, אבל אסור לאומרם בצבור (תשובת הרשב"א סי' קפ"ד). Translation: It is a worthy practice to recite each day the section of the Torah describing the Akeida (Ber. 22, 1-19), the section of the Torah describing the granting of the Mohn, the section of the Torah describing the Ten Commandments and the section of the Torah describing the burnt offerings (Va'Yikra 1, 1-7), meal offerings (Va'Yikra 2, 1-13), Shlomim offerings (Va'Yikra 3, 1-17), sin offerings (Va'Yikra 4, 1) and guilt offerings. RAMAH: Nevertheless, the Ten Commandments may be recited only as part of individual prayer and not as a communal prayer (Teshuvas Ha'Rashba 184).

Source 10

שו"ת מהרש"ל סימן סד-שוב אני נוהג לומר עשרת הדברות קודם ברוך שאמר בקול רם אף
(שהרמב"ם) [שהרשב"א] כתב בתשובה לאיסור ומביא ראייה מפ"ק דברכות (י"ב) אף
בגבולין בקשו לקרותן אלא שכבר במלום מפני תערומות המינין שלא יאמרו שהיא עיקרי
התורה נראה בעיני דווקא לקבעה בברכת יוצר כמו ק"ש וכן פירש רש"י אבל לאומרה בכל
בוקר לכבוד התורה ולכבוד השם הנורא שעשרת הדברים חקוקים בלחות מכתב א-להים
מצוה גדולה לאומרה וכן כתב המור שמוב לאומרו ואני סומכו לברוך שאמר כי בברוך
שאמר יש פ"ז תיבות ע"ד הפסוק ראשו כתם פז ופסוק זה נדרש במדרש על פסוק ראשון
שבעשרת הדברים ועוד יש מעם מיוחד לפי שבנוסח ברוך שאמר עד התחלת הברכה דהיינו
בא"י אמ"ה האל אב הרחמן כו" יש עשרה ברוך מכוונים נגד עשרת הדברים המבין ישכיל
וידע.

Translation: It is my practice to recite the Ten Commandments aloud just before the Bracha of Baruch Sh'Amar even though the Rashba wrote in a Teshuva that it is not permitted to do so. He supports his position by pointing to the first chapter of Maseches Brachos wherein we learn that an attempt was made to reinstitute the practice of reciting the Ten Commandments as part of the morning prayer outside of Jerusalem but the attempt was stopped because the practice had already been discontinued out of concern for the apostates who might say the Ten Commandments are the only valid part of the Torah. It appears to me that he prohibition is limited to reciting the Ten Commandments as part of the Brachos of Kriyas Shema. So Rashi explains that to recite the Ten Commandments in the morning is a great Mitzvah because in that way you honor the Torah and you honor the almighty G-d by describing the tablets that were inscribed by the hand and writing of G-d. So held the Tur that it is worthwhile to recite the Ten Commandments each morning. It is further my practice to recite the Ten Commandments just before the Bracha of Baruch Sh'Amar because Baruch Sh'Amar contains 87 words that corresponds to the verse that teaches us that Tefila must begin with a prayer that contains 87 words. That verse is also interpreted in a Midrash as referring to the first of the Ten Commandments. There is a further specific reason to link the two because the word "Baruch" appears ten times in the opening section of the Bracha corresponding to the Ten Commandments.